

TẬP THƠ

VĂN HỌC CỔ THƠ

SỐ 14 - THÁNG 9, 2023

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơ, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vẫn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: Sonny Senser

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 14 - THÁNG 9, 2023
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh
6. Trần Quốc Bảo - Virginia
7. Đỗ Bình (France)
- 8-9. Mùi Quý Bồng (Chăm Tá Nhân)
10. Nguyễn Vô Cùng
11. Nguyễn Thị Ngọc Dung / Vân
Nương Lê Ngọc Chấn (1919 - 2015)
12. Nguyễn Thị Thanh Dương
13. Trường Đình - United Kingdom
14. Mạc Phương Đình / Thanh Thanh
15. Ngô Văn Giai
16. Đỗ Thị Minh Giang
17. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
- 18-19. Quang Hà /Minh Thúy Thành Nội
20. Lý Hiểu
21. Diễm Hoa
22. Phương Hoa
23. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa/Hoa Văn
24. Vũ Hối (1932-2022) / Nguyễn Thị
Ngọc Dung
25. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
- 26-27. Githéa Hoàng Hy
28. Phan Khâm
29. Hoàng Song Liêm
30. Nguyễn Phú Long (1938-2023)/Phan
Khâm
- 31-32. Tuệ Nga / Vũ Nhượng
33. Đăng Nguyên
34. Cao My Nhân
35. Nguyễn Minh Nữ
36. Kha Oanh
- 37-38. Kim Oanh - Úc Châu
39. Y Thy Võ Phú
40. Nhất Phương
41. Thủy Lâm Synh
42. Hương Cau Cao Tân / Bằng Bá Lân
43. Thanh Thanh/Huệ Thu
- 44-47. Vương Thanh
48. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
49. Nguyễn Mây Thu - France
50. Tuệ Trung Lê Trọng Dũng
51. Minh Thúy Thành Nội
52. Thy Lệ Trang
53. Hoa Văn

THU XƯA

Em đứng giữa mùa thu Cali
Chợt xao xuyến nhớ về quê mẹ
Trước mặt em
Xa lộ thênh thang
nổi nhịp cầu
Những hàng cây xanh đỏ tím vàng
Pha sắc thắm đẹp trời thu ly xú
Lung linh một dải mây trời
Nàng thu lả lướt gọi mời thi nhân
Bút hoa tô vẽ đôi vầng
Để thương để nhớ muôn phần thu xưa
Quê em sáng nắng chiều mưa
Có anh dầu dãi sớm trưa bên đồng
Có nàng giặt lụa bên sông
Có cha vun sỏi những giòng ngô khoai
Có mẹ già buổi nắng mai
Tóc pha sương tuyết miệt mài chợ trưa
Vẫn vui cơm hầm muối dưa
Hai mùa mưa nắng đong đưa tở trời
Mặc thu mặc hạ đổi dời
Vẫn bình yên với cuộc đời hàn vi ...

Đây mùa thu Cali
Nhớ thu xưa, nhớ người đi không về
Bao la một tấm tình quê
Tiếc thương cha mẹ tái tê cõi lòng
Đâu người giặt lụa bên sông
Chỉ ta lạc lõng trên dòng nhân gian
Thu này rồi lại thu sang
Nỗi buồn sao cứ mang mang trong hồn ...

nguyễn phan ngọc an

thu buồn 2023

TỰ TÌNH MÙA THU

Anh biết không, ngoài trời đang giông bão
Cuối thu buồn cảnh nhớ lá xa bay
Em ngồi đây hồi tưởng lại chuỗi ngày
Hạnh phúc thăng hoa, địa đàng lối mộng

Anh đã đến thiên thai đường gió lộng
Lưu Nguyễn ngàn xưa huyền thoại ước mơ
Chuyện đào tiên nhân thế vẫn mong chờ
Buổi hạnh ngộ chốn non bồng nước nhược

Gặp gỡ hôm nay, hẹn ngàn kiếp trước
Sao vòng tay chưa ấm trọn tiền thân
Còn hợp, tan, vui, khổ với phong trần
Thu lá rụng, để đông cảnh tê tái

Trời cao rộng, cánh chim vui hồ hải
Cuộc trùng phùng mờ mịt bóng tương lai
Là trăm năm chỉ một giấc mộng dài
Tình hư huyền thêm ngậm ngùi thương tiếc

Sẽ nhớ mãi ân tình xưa diễm tuyệt
Đời cho ta những ân sủng hoàng hoa
Vẫn bên nhau dù ngàn dặm cách xa
Hình bóng cũ mơ hồ sương thu đọng ...

nguyễn phan ngọc an

Mưa sáng

Sau cơn mưa nhẹ bất chợt bay qua như hôm nay, buổi sáng trở nên trong hơn như được lọc qua một màn khí tươi mát. Vẫn là một buổi sáng êm ả nhẹ nhàng. Sân trước điểm lấm tấm hoa màu, dáng trúc dài thanh thanh đốt lá. Sân sau cảnh hồ thoáng đặng bình yên.

Nhớ hôm qua khách đến chơi nhà. Câu chuyện miên man đẩy tôi về lại thành phố Phan Thiết, quê nhà của khách và cũng là “quê nhà” của riêng tôi thời còn non trẻ. Những địa danh được nhắc tới không dứt, những món ăn còn thấm đẫm mùi vị mặn mà chưa tan. Khách bỗng dưng nhắc đến Mộng Cầm, Hàn Mặc Tử, rồi lâu Ông Hoàng. Và tôi lại nhớ bài thơ của mình, *Cát biển trắng huyễn hoặc, đầy voi Mộng Cầm sâu, lâu Ông Hoàng cô quạnh, bóng Hàn nhân xưa đâu.*

Khách còn hỏi mãi, *sao chị không về chơi Phan Thiết...* Tôi chỉ cười, trong đầu lại nhớ thêm về Hàn Mặc Tử với câu thơ: *Sao anh không về chơi thôn Vĩ?*

Bống bay ngang bất chợt
Những sợi mưa nghiêng nghiêng
Trong veo trong nắng sớm
Tiếng khánh ướt trầm hiền.

Sen long lanh đọng nước
Giọt sáng đậu bình yên
Những vòng tròn thân ái
Gợi nhớ thời hồn nhiên.

Ý Anh

Aug 28, 2023

Thu Chợt Tới

Mùa Thu chợt tới, cây chưa biết...
Gió còn ngủ quên trong lá xanh.
Liều vẫn nghiêng đầu, hong tóc biếc,
Tường vi hoa đỏ rực trên cành!

Mùa Thu chợt đến, em vô tình...
Má núm đồng tiền, cười rất xinh,
Vẫn đem nắng Hạ, cài lên tóc,
Thấy cánh phượng rơi, bỗng giật mình!

Thời gian mở cửa cho Thu tới,
Nắng vàng hổ phách, tiết Thu phân.
Trời đất vô thường, song hữu hạn,
Con người hiện hữu, nhưng phù vân.

Thu đã về, sao Hè chưa đi?
Lửa hồng thiêu đốt Hạ Uy Di!
Bao nhiêu oan thác, nào ai biết...
Lệ Thu ướt khung trời biệt ly!

Thu đã về chưa, trên Quê Hương?
Sài Gòn nhung nhớ, trời một phương.
Tự Do, Công Lý... còn không nữa!
Ta gửi về Thu muôn nhớ thương!

Nhớ xưa, những thành phố sương mù...
Ban-Mê-Thuột, Kontum, Pleiku!
Quanh năm giầy saut mang bụi đỏ!
Buồn-muôn-thuở... quanh năm mùa Thu!

Trần Quốc Bảo Virginia

NGƯỜI XƯA

Có phải là em mùa phượng thắm
Mà sao giọng nói quá xa xăm?!
Nét son tóc xõa thời xuân sắc,
Xóa dấu tình thơ khúc nguyệt cầm!
Biển nhớ bóng em hàng liễu rũ,
Sóng đời xô đẩy ngõ âm u
Vắng em từ độ vàng trăng khuyết
Nửa mảnh tàn theo lốc bụi mù!
Gặp lại dáng xưa lòng ngỡ ngỡ,
Tuởng còn mộng寐 đến trong mơ ?
Hoàng hôn chợt thấy em ngày đó
Thương cánh hoa trôi chẳng bến bờ!
Vắng tiếng chim đàn bay sải cánh
Thu sang màu nắng đẹp mong manh.
Bể dâu cũng khuấy vào trăng gió
Năm tháng vô tình, mộng vẫn xanh.

Đỗ Bình

KHÔNG ĐỀ

Em thôi học không ngồi bên khung cửa
Nắng sân trường chỉ còn thoáng mơ xưa
Ngày tháng mộng tàn theo hoa phượng đỏ
Lá vàng rơi đường mất dấu hẹn hò.
Đã xa lắm thuở tóc xanh áo trắng
Những ngày thơ con đường nhỏ vai gầy
Mây bay mãi dòng thời gian cũng thế
Chỉ còn ta hồn vương vấn câu thề!
Đời biến ảo người tranh đua sớm tối,
Em ngây thơ hồn xuân thắm trên môi.
Đường lên dốc đầy hương thơm cỏ dại
Bước em về màu nắng hạ chưa phai.
Xin cảm ơn có một lần gặp gỡ
Em ngàn trùng tình vẫn đẹp như thơ
Dù chẳng nói nỗi niềm xưa theo gió
Hồn mênh mông quên bến cũ con đò.

Đỗ Bình

SỰ THẬT MỘT KIẾP NGƯỜI

Tất cả rồi sẽ thành quá khứ
Tại sao không sống thực hết mình?
Bạn ơi, đừng phí phạm thời gian
Lo họ đánh giá mình sao nhé.
Dù thế nào bạn cũng không thể
Kiểm soát được tất cả những gì
Miệng lưỡi thế gian, về bạn, nói.
Chỉ cần bạn sống thật thoải mái,
Tìm hạnh phúc riêng với bản thân.
Chuyện quá khứ đã qua hoàn toàn.
Hãy buông bỏ, đừng quan tâm nữa.
Để luôn có hạnh phúc, bạn sẽ.

Lúc tuổi trẻ, còn khỏe, bạn lo
Cố kiếm một công việc hầu cho
Có nhiều tiền để mà được sống
Trong hạnh phúc, tương lai xán lạn.
Nhiều người đã chấp nhận bỏ bê
Sức khỏe, gia đình và bạn bè
Vì công việc, nhưng khi đau yếu
Mọi công việc trì trệ, mới hiểu
Trong đời không thể thiếu gia đình
Và những bè bạn thật thân tình
Những người không quay lưng với bạn.
Đáng quý, nếu nhiều tiền bạn kiếm,
Nhưng tình thân còn hiếm quý hơn
Nó vô giá, sánh với bạc tiền.

Những gì bạn muốn làm, bạn hãy.
Những ai mà trong đời, bạn thấy
Xứng đáng để gặp gỡ, thương yêu,
Đừng bận tâm suy nghĩ chi nhiều
Hữu tìm gặp, thương yêu họ nhé.
Khi bạn còn trong thời son trẻ
Mặt trời còn rực rỡ, chói chang,

Hãy thực hiện những gì cần làm
Để không gì trở thành tiếc nuối.

Thời gian tuy luôn luôn miễn phí,
Nhưng bạn không sở hữu nó đâu
Bạn không giữ được nó, mặc dầu
Bạn dùng nó cách nào, tùy thích
Khi nó đã qua đi, là hết
Bạn không lấy lại được nữa đâu!

Không có gì chắc bạn được yêu.
Một công việc dài lâu, bạn giữ
Cho đến hết cuộc đời, hãy nhớ.
Vậy cho nên, trong cả cuộc đời
Bạn cần, trong mọi lúc, mọi nơi
Sẵn sàng tiếp nhận điều mới, lạ.

Một ngày thật rất ngắn, bạn ạ.
Sáng chưa hết, thì đã hoàng hôn.
Những sắc màu rực rỡ mùa Xuân
Mới vừa đó, đã thành trắng tuyết.
Một năm ngắn ngủi vừa chớm hết!
Cuộc đời này kết thúc cũng nhanh
Những tháng ngày đẹp đẽ tuổi xanh
Chưa hưởng trọn, thì nhanh như chớp
Tiếng giầy tuổi già đã lộp cộp
Ngay sau lưng, từng phút, từng giây.
Mọi việc xảy ra nhanh như bay,
Lúc hiểu ra mới hay quá muộn.
Chúng ta nên học cách trân trọng.
Tình đồng nghiệp, tình bạn, tình yêu,
Tình phụ mẫu, tình đồng loại, nhiều...
Nhiều nữa... vì một khi, mọi thứ
Đã lướt qua, khó còn có thể
Bạn gặp lại, dù cố cầu mong.

Trong cuộc đời, bạn có thấy không,
Hai mươi tuổi, sống trong đất khách
Hay quê nhà, cũng không mấy khác.
Bạn sẽ dễ dàng thích ứng thôi.
Ngày hay đêm, với tuổi ba mươi
Không ảnh hưởng chi nhiều cho lắm.
Mấy ngày mất ngủ, thức đến sáng
Bạn cũng không “liêng xiêng” bao nhiêu.
Sau bốn mươi, học thấp, hay cao
Ngoài đời cũng giống nhau, lắm lúc
Kiếm tiền nhiều là người học thấp.
Tuổi năm mươi, xấu, đẹp như nhau
Trên mặt, những nếp nhăn bắt đầu.
Sau sáu mươi, chức to, chức nhỏ
Đều ngang nhau, hưu trí về nghỉ.
Tuổi bảy mươi, nhà nhỏ, nhà to,
Có gì khác, bạn nhìn thử đi,
Xương khớp thoái hoá, đi không nổi,
Những khoảng không gian thành vơi vợi.
Sau tuổi tám mươi, với bạc tiền

Nhiều hay ít, chắc bạn chẳng màng
Vì đâu còn gì cần tiêu mấy!
Tuổi chín mươi thì cái chuyện ấy
Nam hay nữ cũng vậy mà thôi
Muốn cũng không thể được nữa rồi.
Sau một trăm, nằm, ngồi, hay đứng
Giống nhau thôi. Vì dù có đứng
Lâu mấy cũng chẳng biết làm gì!
Vậy nên: Bạn cứ ngẫm nghĩ đi.
Dù trước hay sau, già hay trẻ,
Giàu nứt đố, hay nghèo khú đế,
Sang hay hèn, bất kể quan, dân,
Một lúc nào đó thì cũng cân bằng,
Hãy sống, giữ cho mình ba thứ:
Niềm tin, tình người, và nhân nghĩa.
Bạn nhé!

CHĂM TÁ NHÂN (MÙI QUÝ BÔNG)

(phóng tác từ bài văn xuôi của 1 tác giả vô danh) 06/27/2022

VÀO THU

*Làn gió thu về úa cỏ hoa
Sương chiều ấp ủ mảnh tình xa
Ngó bao lá rụng giăng đầy ngõ
Nghe những buồn rơi ngập kín nhà
Một ý thơ chìm trong khói tỏa
Trăm niềm nhớ đọng giữa phù sa
Chuyển mưa có tiếng gầm rung động
Trời đất ô hay cũng khóc òa!*

nguyễn vô cùng

Bài xướng

GIAO CẢM

Thời gian lặng lẽ một giòng trời
Sao lấm tang thương lấm đỏi đời?
Muôn dặm quan san làn khói phủ
Một vùng thôn dã bóng chiều rơi
Người xưa cất chén cười nhân thế
Tôi chỉ đem thơ gửi đất trời
Dưới ánh tà dương buồn lữ khách
Ngùi trông mây cuốn, gió lên khơi...
Trời đất giao thoa, bút cảm hoài
Trăng thêm về hỏi khách là ai?
Hoa thu vẫn nhạt hoa thu rụng
Nắng hạ từng gom nắng hạ phai
Muốn giục đông miên sương tuyết phủ
Để mong xuân dậy cỏ cây khai
Bao năm luôn vẫn muôn hy vọng
“Quy khứ lai hề” một buổi mai.

VÂN NƯƠNG LÊ NGỌC CHẤN

(1919-2015)

Họa bài Giao Cảm

HOÀI VỌNG

*Dòng đời cuộn cuộn nước sông trôi
Nhân chứng bao nhiêu cuộc chuyển dời
Quốc hận ngút ngàn trang sử lật
Quê sâu chìm vực lệ châu rơi
Nẻo xưa hò hẹn tầng mây núi
Lối cũ vơi trông cánh nhạn trời
Vương vấn thuyền mơ trên bến lạnh
Ngại ngần sóng gió chẳng ra khơi
Nét bút tha hương vọng nhớ hoài
Mật mừng cố quận vắng tin ai
Xuân nay quên lãng màu khăn thảm
Hạ trước ngậm ngùi sắc áo phai
Kết bạn thu vàng rừng lá rụng
Giao tình đông giá tuyết hoa khai
Ươm thơ tinh túy xinh tươi nụ
Lóng lánh hạt sương trong nắng mai*

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

LY RƯỢU THẬT TÌNH

(Cảm tác từ những ly Cocktail đẹp)

Pha cho tôi một ly rượu thật tình,
Đủ mùi vị tử hờn chua cay nhé,
Này rượu mạnh, chút nước chanh, thêm đá,
Ly cocktail tôi uống có vui buồn?
Pha cho tôi một ly rượu chán chường,
Vẫn rượu mạnh, với rượu mùi cho đắng,
Thêm rượu bạc hà màu xanh cho đẹp,
Dù mất nhau tình vẫn đẹp một thời.
Rượu lạnh trên tay vừa đầy lại vui,
Vẫn chưa đủ làm hồn tôi chính choáng
Buồn riêng tôi, vũ trường đông vui lắm,
Tiếng nói cười trong tiếng nhạc điên rồ.
Pha cho tôi một ly rượu thiết tha,
Lắc thật kỹ những mùi tình thương nhớ,
Sô đa sủi bọt, nước cam, rượu đỏ,
Rót ra ly sóng sánh một biển sầu.
Tôi nhấp từng chút ly rượu khổ đau,
Để cảm nhận mùi nước cam thơm quá,
Mùi cam ngọt ngào như tình quá khứ,
Lát cam tươi, ly rượu đẹp. Vẫn buồn.
Hôm nay tôi tập uống rượu một mình,

Hôm qua tôi chưa bao giờ biết uống,
Tôi sợ lẽ loi khi chiều dần xuống,
Rượu sẽ thăng hoa cho những sắc màu.
Anh bạc tình mà có dễ quên đâu,
Anh hiện về theo từng ly rượu cạn,
Anh trên môi vị mật ong ngọt lịm,
Anh rượu chưa pha đốt cháy bùng tim.
Mùi vị nào rượu nào cũng là anh,
Nồng nàn quyến rũ và đầy cảm hứng,
Loại rượu quý ử từ bao lâu lắm,
Tôi uống vào say đắm giữa u mê.
Pha cho tôi ly rượu buồn lê thê,
Để tang chuyện tình bằng màu Rum trắng,
Thêm rượu ngọt sao vẫn là rượu đắng?
Giọt nước mắt tôi sẽ làm tràn ly.
Tôi sẽ uống suốt đêm nay. Không về!
Ly rượu thật tình quán khuya tê tái,
Tôi muốn say, tôi muốn quên anh đấy,
Anh sẽ chìm vào một cõi hư không.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Biển Vang Lời Mẹ Nhắn

Mẹ nhắn từng đêm
Theo dư âm về
Gợn sóng dịu hiu
Trên ánh cô liêu
Đau thương còn hằn
Theo nước trôi dòng
Bao chơi vui lòng
Bơ vơ bên đời

Nắng quê nhà héo vàng
Gió âm thầm điệu tàn
Cha đơn côi mờ vắng
Mang khăn trắng sầu trên vai
Người ơi, bóng chiều tác tan nghiêng
màu
Ngàn khơi, sóng triều hắt hiu băng giá
Nước xô trắng tràn bờ
Sóng chia ly đời, đan tơ sầu

Ngàn nỗi niềm đau
Trong chiêm bao nhòa
Lời nhắn trùng khơi
Trong gió đêm rơi
Quê xa mù trời
Thương nhớ vui đầy
Mưa giăng lòng đời
Chìm đau cơn mơ

Trường Đình

UK, sương mù già 2023

**Biển Vang Lời Mẹ Nhắn (nhạc: Vũ Thành An & lời: Trường Đình)
Tiếng hát Tuyết Dung, hòa âm: Silicon Band Paris**

<https://www.nhaccuatui.com/bai-hat/bien-vang-loi-me-nhan-vu-thanh-an-truong-dinh-tuyet-dung.dvFvLkTdeXCO.html>

MÓN QUÀ VU LAN

MY VU LAN PRESENT

mở cuốn anbum nhìn thấy mẹ
bóng mẹ năm nào nay đã xa
đêm nằm nghe gió lùa thao thức
mưa gõ vào tim nỗi nhớ nhà

đời sống hôm nay đầy đủ lắm
mà con không mẹ, chẳng còn cha
ngày xưa con sống ngu ngơ vậy
giờ biết thương yêu thiếu mẹ già

mẹ đã ra đi thời khó nhọc
quê nghèo nặng trĩu gánh bôn ba
sắn khoai nuôi mẹ ngày sau cuối
con mắc tù lao phải vắng nhà

gian khó một đời cha mẹ gánh
ơn dày nghĩa nặng chẳng phôi pha
mẹ ơi sâu túi đường xa xứ
xin gửi hôm nay một chút quà

tháng bảy Vu Lan mùa báo hiếu
âm dương cách trở mấy đường xa
nén nhang ngọn nến lung linh gió
chẳng khóc mà sao mắt lệ nhòa

*I gazed in the album at my dear Mom's picture
And realized that now is so far-off her figure
I listened to the rain as if on my heart flick
The wind blow making me agitatedly nostalgic*

*Although is abundant my current subsistence
Neither my Mom nor my Dad stays in existence
As a child I was so dull being by Mom kissed
Now that I know whom to love, Mom is missed*

*Mom departed this life during a difficult time
Scurrying beneath the burden in our poor clime
Until your last days on manioc hand to mouth
While I was in prison as a "puppet" of the South*

*Such a hard period Dad and Mom bore your part
That feeling of gratitude I bury deep in my heart
Dear Mom please accept from this sad son adrift
On this commemorative day my little humble gift*

*Vu Lan mid-seventh month, the filial duty event
Between life and death how far to suffer torment
Joss-sticks and candles spark, the wind uprears
I don't cry but why my eyes get wet with tears*

MẠC PHƯƠNG ĐÌNH

Translation by THANH-THANH

TÌNH THU

*Mùa thu đẹp lắm thu ơi
Hương tình vàng cả đất trời quê hương
Chiều thu mây ráng pha vàng
Vương chân thôn nữ bâng khuâng mơ màng*

*Dáng em óng ả dịu dàng
Đẹp như hoa cúc rực vàng tình thu
Đong đưa xào xạc lá ru
Lá bay trong gió sương mù thời gian*

*Em nhìn theo lá thu vàng
Lá như màu áo điểm trang tuổi đời
Yêu nhau từ dạo vàng phôi
Ngưu Lang, Chức Nữ đẹp lời non tiên*

*Mùa thu xe mới tình duyên
Cái hôn thơm phức ngọt mềm trên môi.*

NGÔ VĂN GIAI

Vào Thu

*Chớm Thu tia nắng xõa
Chiếc lá đùa lao xao
Luân vũ cùng cánh gió
Mộng đời vương bay cao.*

*Ngày vui cùng nắng vàng
Hôn lâng lâng nhẹ nhàng
Nỗi buồn vừa rơi xuống
Lặng yên buổi chiều tàn.*

*Đàn chim tìm tổ ấm
Ru mộng giữa trời Thu
Tình ai luôn đắm thắm
Lòng dâng tràn luyến lưu.*

*Sương Thu mờ viễn phương
Trao nhau nỗi niềm thương
Xoa dịu sầu lữ thứ
Mơ ngày về quê hương.*

ĐT Minh Giang

In Flanders Fields

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe;
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.

Lieut.-Col. John McCrae
(1872-1918)

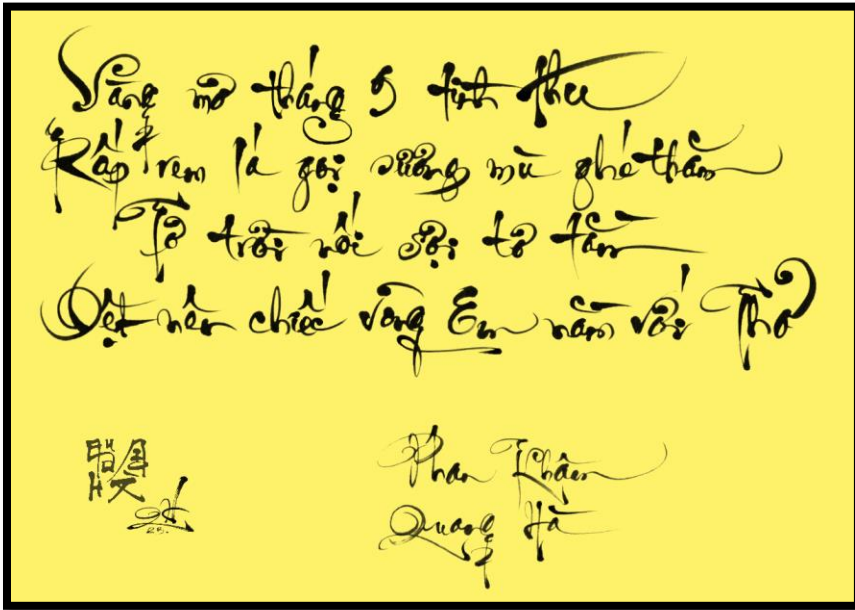
Trong Chiến Địa Flanders

Chón đây chiến địa Flanders
Hoa anh-túc nở nên thơ giăng cùng
Giữa hàng thánh giá chập chùng
Chúng ta yên nghĩ nơi vùng thanh thoi;
Sơn ca dạn dĩ đầy trời
Nhờn nhớ lượn hót giữa nơi súng gầm.

Chúng ta vừa mới lia trần
Vừa lia cuộc chiến, xác thân về nguồn.
Trước đây từng sống vui buồn
Ngắm bình minh đẹp, hoàng hôn diễm kiều,
Đã từng yêu, từng được yêu
Bây giờ nằm xuống phiêu diêu chốn này.

Trước khi ngã gục, xuôi tay
Ta trao chiến hữu đuốc đây hãy cầm!
Hãy đối đầu, chặn địch quân!
Giương cao đuốc sáng! Bảo toàn quốc gia!
Bạn ơi nếu phụ lòng ta
Niềm tin tan vỡ, xót xa vô bờ,
Dù hoa nở rục Flanders
Chúng ta tử sĩ bao giờ nghĩ yên!

Tâm Minh Ngô Tằng Giao
(chuyển ngữ)

Tản Mạn Mùa Thu

Mùa thu ai đi gom lá
 Đem về đốt mấy phong thư
 Quẹt lửa mấy lần không đỏ
 Còn duyên còn nợ, hình như...

Mùa thu ai đi trên lá
 Nắng vàng reo dưới gót chân
 Có nghe niềm đau rạn vỡ
 Từ khi “thiên địa phong trần”

Mùa thu tôi cầm chiếc lá
 Mà thương chiếc bóng mẹ già
 Chiến tranh, hòa bình vẫn thế
 Suốt đời con mẹ đi xa

Mùa thu sẫm soi chiếc lá
 Hỏi người con gái “diêu bông”

Nếu ai đó tìm thấy lá
 Mùa này lá có vàng không?

Sớm muộn rồi thu sẽ vẫn
 Mưa về cuốn lá trôi phẳng
 Bao tới lá bay tan tác
 Mùa thu lá chết hai lần...

quanghà

nếu...

nếu ngày chưa xé mà phai nắng
 đầu phải vì ai chẳng tại thu
 mà bởi mây pha màu kỷ niệm
 nhòa phai nhân ảnh quỵện sương mù

quanghà

Bóng Quê Hương

Vạt nắng hồng tươi quyến luyến kè
Trên đường ngoạn cảnh bám đũa xe
Rì rào gió thổi khoe tình hạ
Bảng lảng mây trôi thấp bóng hè
Đắm mộng hoa vờn lơi suối tóc
Say hồn nhánh vút trải rừng tre
Quê hương ẩn nét khu vườn Nhật
Chớp ảnh nghiêng mình lá trúc che.

Minh Thúy Thành Nội

Họa:

Thăm Vườn Nhật Saratoga

*Thoai thoải đường lên, đá cặp kè
Qua Vườn Nhật Bản, hẹp làn xe
Rừng thông đứng đợi tầng mây hạ
Vách núi xô nghiêng vạt nắng hè
Thấy nhịp cầu cong trầm đáy nước
Nghe hàng trúc biếc gọi bờ tre
Qua hơn thế kỷ ai người nhớ?
Vẫn một góc sỏi toả bóng che.*

quanghà

DẠ QUỲNH

*Đưa tiễn người đi biệt lữ đình
Bình minh sương đọng giọt lung linh
Chênh vênh núi chắn chồn chân ngựa
Hiu quạnh sông ngăn lặng sóng tình
Tịnh chẳng hoài mong ngày tái ngộ
Vẫn còn mê mãi cuộc trường chinh
Hành trình có nhớ mùi hương cũ ?
Thơm ngát hiên trăng...ở dạ quỳnh.*

Lý Hiểu

PLUME

Dans les joies de tes parents
Annonçant une belle journée de Novembre
La douce Automne a remplacé
Le mois où tu es devenue la préférée.
Dans la ville des grands buildings
L'autoroute est surmontée de longs rings
Seuls les arbres sont restés
Au milieu des paysages où tu es née.
Plume, les étoiles t'appartiennent
Comme lune, dans un conte de fées
Écris-nous quelques refrains
Parle-nous de quelques devins
Avec ta plume.
Plume, l'an deux mille est à toi
Comme Luna, satellite de rêve
Raconte-nous quelque monde
Dans la galaxie de ta ronde
Avec ta plume.
Dans les parcs surpeuplés
De racines déracinées de la planète
À la découverte de ton bonheur
Le ciel a retrouvé sa couleur.
Dans les parcours des années
En avion, en train, en bateau ou fusée
Tu retrouves l'art d'écrire
Sur les dernières nées des machines.

Diễm Hoa

HỒN THƠ CHIỀU TÍM

(Diệp tự TÍM)

CỎ THƠM - TÍM quyện chân trời

Vườn thơ TÍM ngát rạng ngời muôn phương

Dạt dào TÍM đắm mê hương

TÍM rơi bằng lãng vô thường xót xa

TÍM bơi trong gió mượt mà

Áo ai màu TÍM thướt tha bên đường

Thần thờ TÍM đón chiều vương

TÍM dâng nỗi nhớ niềm thương vô bờ

Trường xưa mây TÍM lượn lờ

Người xưa chờ đợi TÍM mờ nét môi

TÍM rung búp nụ bồi hồi

Xôn xao cành lá TÍM vời gót chân

Đàn rung giọt TÍM vang ngân

TÍM hơi sương loáng cõi trần mộng du

Bút ngà mực TÍM vi vu

Hồn thơ chiều TÍM thiên thu bàng hoàng.

Phượng Hoa - AUG 30, 2023

MAI VÈ

Mai về chờ đếm Thu vàng lá
Để thấy tuổi đời đã cuối Thu
Thơ vẫn đầy lòng câu với chữ
Và vui như thuở nắng cho mùa!

Còn gì nữa đến để tư vương,
Đời lấm bết dấu lại đoạn trường
Thân thể qua rồi hy với vọng
Một thời binh lửa lắm đau thương!

Đời được bao nhiêu năm tháng vui,
Dấu là hạnh phúc dấu là ngôi
Quần quanh cơm áo danh cùng lợi
Ngày tháng qua rồi cũng thể thôi.

Cuộc đời còn lại tình Em đây,
Tha thiết trong lòng gió với mây
Ân nghĩa ân tình sâu nặng lắm
Thơ nào tròn vận chữ nào hay...

Nắng vẫn hồng hoa mãi ngát hương,
Tình Em trao gửi đẹp vô thường
Xin nâng niu hết đời thi phú
Sáng đẹp trong lòng hoa tuyết sương!

Đời cuối cõi Thơ tình sáng trong,
Cùng đi trong nắng ngọt mai hồng
Thơ mình viết tặng cho trần thế
Hay dở còn chẳng một tấm lòng...

Hoa Văn (07/26/2023)

MỘT CHÚT ƯU TƯ

(Hoạ vận bài thơ MAI VÈ của Hoa Văn)

*Mùa Thu nào cũng phai màu lá,
Giọt nắng hanh vàng nhuộm sắc Thu
Gợi hứng hồn thơ từng nét chữ
Viết câu Thu cảm buổi giao mùa!*

*Mỗi mùa mang một nỗi sầu vương,
Mộng để rồi tan giấc điệp trường
Đời đã ban cho nhiều ước vọng
Mơ tình là những phút yêu thương!*

*Nếu thấy đời vui hãy cứ vui,
Sao trời còn lúc đổi đời ngôi
Tình người sao mãi như mơ ước
Mùa đến mùa đi chấp nhận thôi.*

*Hãy giữ Tình Thơ ý nghĩa đầy
Thu về trời đã lắm nhiều mây
"Bạch Vân Thiên Tai" về vô tận
Biền biệt phương nào ai có hay?*

*Nắng đã nhạt màu hoa nhạt hương,
Nhắc cho nhau nhớ chữ vô thường
Ngày đi đêm tới còn đi mãi
Rừng lá cao nguyên đã trắng sương...*

*Buổi sáng bước đi trong nắng trong,
Đường thơ ngày cũ hoa thôi hồng
Những câu thơ muện cho thân thể
Một chút ưu tư nặng cõi lòng!*

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

(07/27/2023) Seattle, WA.

Duyên thơ

Thơ này đơn giản mà
Gọi là một chút duyên thơ để đời
Vấn này vẫn là chữ mình
Lữ nhân đứng lại vấn thơ bôn phong

Nguyễn Thị Ngọc Dung

Họa bìa Vài lời

CHỜ THU

Mùa hè nóng bức sắp qua!
Chờ Thu tháng chín con ta tựu trường.
Áo trắng bay khắp phố phường
Hàng cây xanh lá cũng đương úa vàng.

Không gian đẹp tựa thiên đàng
Gió heo may thổi lá vàng đầy sân.
Cuộc đời như thể phù vân
Trở về cát bụi Vua Dân đồng lần

Mặc cho con Tựa xoay vần
Khổ thân tiếc nhớ có cần hay không?
Đất Trời Biển rộng mênh mông!
Được thua tranh cướp khổ công bạo tàn!

Mừng vui được sống thanh nhàn
Thong dong tự tại như làn mây trôi!
Xin đừng chỉ biết cái Tôi
So với tám tỷ người thời ích gì?

Đời người khổ bởi so bì
Tự do no ấm còn gì quý hơn?
Yêu thương người chẳng cô đơn!
Từ bi hỷ xả được ơn Phước nhiều.

Thái Hưng/PGH

Rón Rén Em Thu

Nắng hạ âm thầm còn say bên khóm trúc
Hơi thu lả lơi đến sát cạnh hàng phong.
Nghe hiu hiu gió nhè nhẹ thổi vào lòng
Mang sợi nhớ đẫm chút buồn từ hư ảo.
Lá chưa hẳn vàng cho nàng thu thay áo,
Chiều chưa trở tím đem hồn lịm chất sầu.
Tim nghe chừ tiếng gọi khẽ nơi thâm sâu
Của ai đó đã từng vui hòa cùng hơi thở.
Em là thu với những đêm dài trần trở
Cho thể nhân thầm xoay bút xuống vần thơ
Cho lòng ta một lãng tử quá ngu ngơ
Bỗng ôm nặng những thoáng sầu hoang vô cơ...
Có phải Em là thu, vòng tay rộng mở,
Anh con chim chiều lạc cánh bay bơ vơ,
Thái dương sắp tắt chẳng có nơi trông chờ
Để cánh nghỉ ngơi đợi bình minh ló dạng...
Tóc em vẫn bay quanh cuộc đời lẳng đẽng,
Mùa thu xưa có còn ướm khoé mi ai,
Rón rén bước chân theo mãi đoạn đường dài
Cho anh những buồn vui mỗi khi thu đến.

Githéa Hoàng Hy, Sơ thu 2023

Nhớ Thu Hoài

Hiu hiu nghe gió trở mùa,
Nghe trời lạnh lạnh đong đưa sợi buồn.
Sầu dâng chẳng rõ cội nguồn
Vu vơ ngàn mối vấn vương nơi lòng.
Đàn cò trắng xuyên không trung
Về nơi hoang vắng hẹn cùng tổ xây...
Uả ta tỉnh hay là say
Mắt mi xưa lại rút ray hiện về
Hè đi chưa ráo tiếng ve,
Mùa thu xứ Huế mưa nghe chán chường...
Tóc xưa vai phủ tơ vương
Mi cong khép mộng bên đường tình ân

Vòng tay ôm gọn hình thân,
Cho hương môi má toả cùng mây thu
Bên ngoài gió thoảng vi vu,
Tình trong lửa hạ đốt như mộng mơ.
Người ơi ta vẫn mong chờ
Dù trong dằng dặc hững hờ thời gian.
Ta chừ như thú đi hoang,
Tìm về tuổi ngọc cư mang tình đầu.
Em xưa bước lạc về đâu?
Cho ta năm tháng chưa lần nguôi ngoai.
Hơi thu gợi nhớ thu hoài...

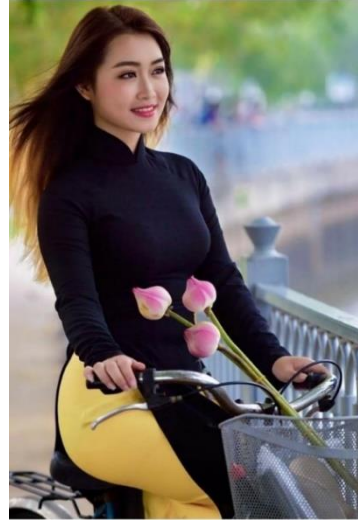
Githéa, sơ thu 2023

EM VỀ

*Ngoại ơi con đạp xe về
Cuối mùa sen nở thăm quê ngoại mình
Miền sương trắng, rất đậm tình
Nụ cười ánh mắt bóng hình ngoại xưa...*

Phan Khâm

CHIẾC LÁ

*tình cờ lượm chiếc lá bay
em đi qua đó đưa tay lượm cùng
vui lây đang lượm tương phùng
vàng mơ giọt nắng ngập ngừng ý thu...*

Phan Khâm

TÌNH KHÔI

Đã biết bao mùa tận thế

Loài người mới lập tình khôi

Đã biết bao mùa hoang phế

Bao năm hóa thạch ngủ vùi?

Đã biết bao lần dâu bể

Lòng ta xóa những cơn vui

Để những cơn sầu mọc rễ

Kết hoa, kết trái trong đời?

Ngó đời, mây kia chìm nổi

Đầu non, tóc trắng pha phôi

Ngó trời, đôi chim cánh mồi

Biển xa kia lớp sóng dồi,

Hoàng hôn đưa chiều vào tối

Nghe sầu phé tích khôn nguôi

Em, thuở nghìn sau có đợi

Như đỉnh núi chờ mây trôi?

Anh trái sầu, đon đả

Trao em một phút tình cờ

Trái sầu nghìn xưa hóa đá

Bỗng rụng giữa đời vu vơ...

HOÀNG SONG LIÊM

HỘI NGỘ CẨM TÁC

Xướng

Đi qua chờ đợi bữa hôm nay
Xuôi ngược rộn ràng tay bắt tay
Ấy bởi bạn bè tâm ý tốt
Cũng là bút mực nghiệp duyên may
Nhớ khi nhắc mãi câu trần trọng
Đến lượt mời hoài chén tỉnh say
Sau trước gần xa đây với đó
Tình người gửi gắm áng thơ bay

NGUYỄN PHÚ LONG

(Virginia)

TÂM-TU-TỬU

Họa

Thấp ngọn nến hồng hẹn tối nay
Rót tâm-tu-tửu nối vòng tay
Thả câu thơ... dưới giàn bông giấy
Kéo đoạn đời... trên lối cỏ may
Bến Cộ Cây Đa lòng tỉnh thức
Nam Tào Bắc Đẩu mắt chưa say
Bốn phương duyên nợ từ đây tới
Đêm nhớ Cổ Thành cánh vạc bay

PHAN KHÂM

(Maryland)

(Trích tạp chí Cỏ Thơm số 45 – tháng 12, 2008)

SỚM MAI LÊN PHỐ MÂY HỒNG

Còn tôi với khối sầu dài
Là tôi hệ lụy, là người đa đoan
Ốc trong hải đảo lặng câm
Tôi trong thao thức âm thầm nỗi tôi.
Sáu mươi năm, Giấc mơ đời
Sáu mươi tuổi lẽ mây trôi hững hờ ...

Chút gì tôi gửi trong Thơ
Phải Chùm Mây Nổi bên bờ Hư không
Chút gì tôi giữ trong lòng
Giọt sương trên những cánh Hồng mùa xa.
Tôi trong Cõi Nhớ nhạt nhòa
Tôi trong Cõi Thức xót xa thơ đề.

Một đời nghiệp chướng u mê
Gọi Thơ tri kỷ bốn bề tịnh không.
Sớm Mai Lên Phố Mây Hồng
Suối nguồn Bát Nhã,
Trăng dòng Hoa Nghiêm

Chẳng còn hệ lụy ưu phiền
Lại nghe Chim hót một miền thanh phong.

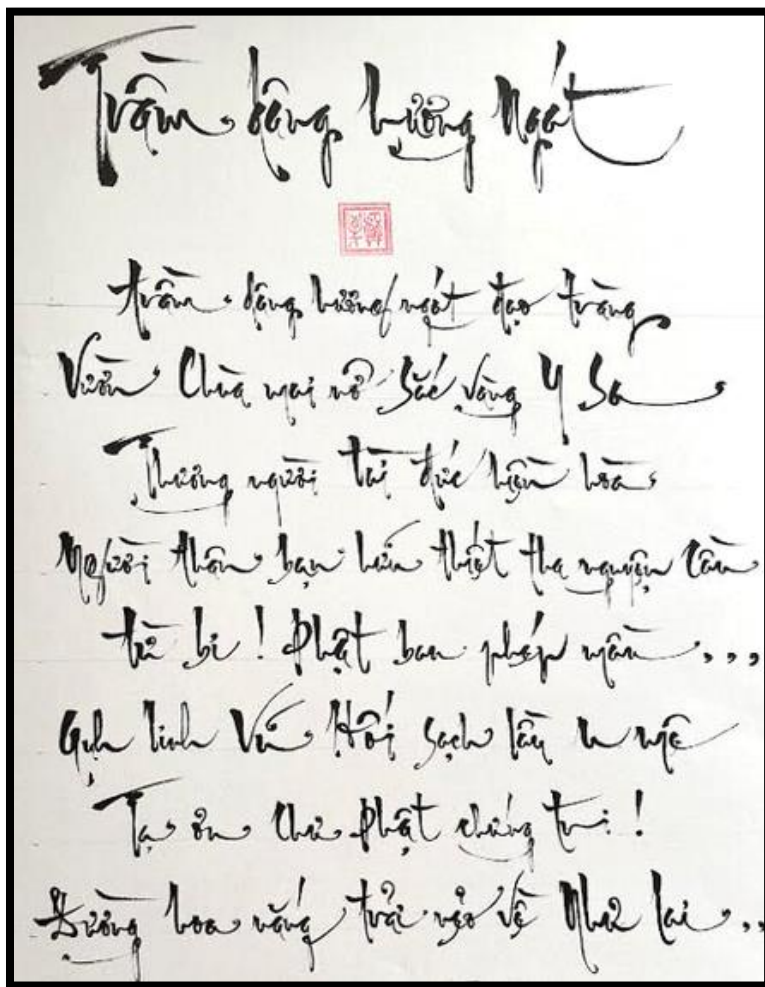
Nắng lung linh, Hồ tịnh trong
Suối Hoa bát ngát, Xanh dòng Huyền Vi.
Tưởng như trời biển thăm thì
Kinh vô ngôn đẹp lối về Giác Hoa
Không còn thơ chẳng còn ta
Tịnh không như huyền... la đà khói sương ...

Bút nào viết Chữ Vô Thường
Bút nào gọi Gió Mười Phương góp vãn.
Chợt nghe lắng Phím Đàn Tâm
Nửa Cung Tài Mệnh, mấy Vần Thơ Hoa.
Mênh Mang Một Dải Ngân Hà ...

Tuệ Nga

SỚM MAI LÊN PHỐ MÂY HỒNG (Thơ: Tuệ Nga - Nhạc: Vĩnh Điện) Tiếng hát: Hương Giang
<https://www.youtube.com/watch?v=B2pnMY1zR8g>

Thơ: **Tuệ Nga** – Thư họa: **Vũ Nhượng**
Tưởng Niệm 1 năm ngày Thi Họa Gia Vũ Hồi qua đời (19-8-2022)

PHIÊN KHÚC BUỒN

*Ta thèm nghe tiếng quốc
Giữa trưa hè tha phương
Ta thèm nghe lời thương
Vì đời ta mất mẹ.*

*Ta thèm nghe em kể
Tình yêu và đêm trường
Cho đời thêm vấn vương
Trần gian thôi nhỏ lệ.*

*Em, người em nhỏ bé
Màu mắt nhớ quê hương
Tóc mây xóa luân thường
Em làm nên nhân thế*

*Nên rừng thương nhớ bể
Nên nước nhớ thương nguồn
Nên cuộc đời hiền lương
Thân thương thay quê mẹ.*

*Ta suốt đời bê trễ
Để cháu con tình buồn
Xin lỗi cùng nước non
Một lời bao dung nhé!*

Đăng Nguyên

(Trích thi tập “Đã Khô Dòng Lệ”)

CUỐI CHIỀU

Thân kính tặng nữ sĩ Tuệ Nga

Còn bao nhiêu tháng, nhiều ngày
Bao nhiêu năm nữa vun đầy tình thơ
Đêm nay ngồi ngắm trăng mờ
Còn bao nhiêu nỗi giận ngờ tìm về

Trăng quen mùi sáu hẹn thề
Chỉ còn chị với em kề cận thôi
Từ đi xa cách nhau rồi
Chi lan tử muội phương trời nào xưa

Uyển đình trúc vọng lụa thưa
Mốt mai mình cũng sớm trưa viễn trình
Cuối chiều cổ nguyệt trường sinh
Chất chiu thương nhớ nghĩa tình Quỳnh Dao

Còn bao mộng寐 ước ao
Xoè tay đếm thử còn bao thu vàng
Rừng phong lá thắm bông màn
Viết thơ tặng chị giữa hoàng hôn em ...

CAO MỸ NHÂN / Rancho Palos Verdes 27-8-2023

ĐẦU NGÀY

Quý mến tặng thi văn dịch giả Vương Thanh

Đầu hồi, chim hót báo đêm vui
Cả một bình minh sáng rạng ngời
Rực rỡ hoàng kim hoa lộng chiếu
Dịu dàng bích ngọc diệp tươi phơi
Lan man gió gọi se lòng đất
Vương vấn sương tan vén mặt trời
Ánh mắt băng khuâng trên ngã rẽ
Tóc sầu ai thả mối tơ rơi ...

CAO MỸ NHÂN / Hawthorne 28-8-2023

THÁNG GIÊNG TÔI VỀ TRÊN NHỮNG BỜ XANH

Cảm khái ngân dài câu vọng cổ
Trăng đã qua cổ độ biết bao lần
Chân ngại ngùng và lòng rất phân vân
Lời em nói có bao phần sự thật.
Đời bóng xế, xá gì còn với mắt
Hiu quạnh riêng, chật vật một đời chung
Hãy cứ bay đi, cánh én muôn trùng
Không đáng kể gì với người tuyệt lộ.
Cảm khái ngân dài câu vọng cổ
Trên giòng chia, sóng vỗ điệu hoài lang
Đã mùi năm sao còn rất hoang mang
Nghe ai oán còn hơn lời ly biệt
Trau chuốt làm chi những giòng chữ viết
Khi tìm người tận tuyệt nỗi chờ mong
Từ lúc xa người là khởi điểm lưu vong
Không ai sống một đời cho ký ức.
Cảm khái người ơi cõi nào tỉnh thức
Gửi cho nhau như lời chúc an lành
Tháng Giêng tôi về trên những bờ xanh.

NGUYỄN MINH NỮU

Rau Tía Tô

Tía Tô tốt lắm, bạn tôi ơi,
Là loại rau thơm, thật tuyệt vời
Lại nữa, còn là phương thuốc đẩy
Từ từ sẽ kể hết ra thôi.

Trị ho, dưỡng phổi, an thai,
Chữa nám, làm da mịn, trắng hoài
Dứt bệnh gao (gout), không còn táo bón
Mát gan, chế nước sôi như trà.

Chống viêm, mẩn ngứa, nổi mề đay,
Tiêu hóa dễ, nâng đỡ dạ dày
Bảo vệ thần kinh, chống lão hóa
Giảm cân, tạo ô mê ga, ba.

Tía tô lá tía, có răng cưa,
Hay dưới tía trên xanh sắc vừa
Hạt nhỏ, tròn vo, đen tựa mực
Cây chùng không phải năm, chiều cao.

Tổ Tiên ta trước kia thường dùng,
Một loại ẩm, làm bằng đất nung
Để nấu nước cùng với lá đó
Mỗi ngày tiêu chuẩn đủ ba chung.

Rau nhiều công dụng xưa, đương thời
Đã chữa khỏi cho bao loại người
Cả trẻ và già, nam lẫn nữ
Dễ trồng, mau lớn, giá mua hời

Nói ra hết, nhiệm vụ tôi, xong,
Độc giả nhiều, là điều ước mong
Tin hoặc không, tùy ý các bạn
Còn tôi, đã hiến cả tim, lòng.

Kha Oanh (Oanh Nguyễn)

Thơ & Thơ Tranh: **Kim Oanh** - Úc Châu

Thơ & ThơTranh: **Kim Oanh** - Úc Châu

Thăm Nhà Mẹ Cha

Sáng nay đến thăm mẹ cha
sau vườn cây trái thật là đã ghê
dưa gang, bầu bí, thấy mê
khổ qua đầy trái xum xuê trên giàn

Rau tươi xanh mướt từng hàng
hồng giòn, dưa hấu, ngập tràn đầy dây
cà chua chín đỏ trên cây
nho, sung lủng lẳng tiện tay hái vào

Táo xanh còn ở trên cao
đợi chờ thu đến ngọt ngào hương thơm
xin cha hái ít ngò om
trái bầu da éch mâm cơm buổi chiều

Nhìn vườn cây trái đáng yêu
công cha chăm sóc bỏ nhiều thời gian
lòng con cảm thấy chửa chan
cầu cho cha mẹ bình an tuổi chiều!

Y Thy Võ Phú

Hoàng Hôn Trên Biển

Từng cơn sóng vỗ rì rào
hoàng hôn còn chút trên cao lưng trời
em cười nhạt nắng chiều rơi
mây vờn ngọn cỏ lá lơi nửa chừng

Cam vàng ửng đỏ sau lưng
mong manh tà áo ngập ngừng thon thon
ta nghe những tiếng cười giòn
một, hai, ba .. nháy mẹ con vui đùa

Gió lơi ngọn tóc đong đưa
mái chèo gõ nhịp nước khua xa dần
nhịp nhàng em dạo bước chân
ta nghe em gọi khi gần khi xa

Bên nhau một buổi chiều tà
vợ con vui vẻ của gia đình mình
nghe lòng ấm áp đậm tình
rạng chiều soi bóng lung linh êm đềm!

Y Thy Võ Phú

Những Đoạn Trường Tâm Khúc

Nguyệt Khúc 1

Trăng non gọi nhớ quê nhà
Trăng đi hay đứng mà xa ngút ngàn?
Trăng vờn gió núi rừng hoang
Mặc ta ôm bóng trăng tàn trên sông.

Lênh Đênh Khúc

Trời chưa kịp tắt ráng hồng
Đất chuối đã vội lia sông lên thuyền
Đò Trăng khảm chuyến trầm duyên
Sóng xô mặc sóng, hương thuyền thuyền đi.

Dạ Khúc

Đêm ngồi bó gối ôm chăn chiếu
Thương nhớ phủ lên nỗi đợi chờ
Đếm thử canh dài thêm mấy khắc
Tàn phai, tình rụng xuống hư vô...

Cội Nguồn Khúc

Trái khôn khép nép bên nguồn cội
Nhánh lá vàng ươm nỗi nhọc nhằn
Nhựa bỗng chợt khô, buồn mất nước
Đất nằm trần trở tới trăm năm.

Tự Tình Khúc

Chợt thấy ngút ngàn hoa Nắng rơi
Chợt nghe xao xuyến tóc buông lời
Chợt đem hoa Nắng cài lên tóc
Chợt hiểu Tình Yêu thật tuyệt vời.

Tha Hương Khúc

Chung màu nước,
chẳng chung màu Tổ Quốc
Ta ngồi đây, ngây ngất nhớ quê nhà
Trời lằng du, gian dẫu cõi nào xa
Làm sao biết Ngân Hà ray rức khóc?

Thâm Tâm Khúc

Thơ thay cát nở bùng Hoa Tím
Lây lắt chung cùng đá xác xơ
Hoa tươi luống đất nhờ hương nước
Tỏa xuống vườn Tâm điệp khúc thơ.

Thênh Thang Khúc

Thong dong nương triều sóng
Đời lững lờ thành thơ
Mặc ai lòng muôn sóng
Sôi sục giữa trùng khơi.

Đơn Phương Khúc

Thơ tôi không bán cũng không cho
khoảnh khắc tâm tư thuở hẹn hò
tiếp nối nhân gian dòng thế sự
dòng tuôn nghìn sóng, bến neo đò.
lỡ vận trắc bằng thơ chẳng bán
thơ cuồng nửa kiếp chẳng đem cho
mai kia bước xuống chung lòng đất
chung nắm tàn tro, chung chuyến đò.

NHẤT PHƯƠNG

Mẹ ƠI THÁNG BẢY

Mẹ ƠI tháng bảy về rồi
Hoa ươu ngập lối hồn cô dại khờ
Bông hồng cài áo ngẩn ngơ
Nhưng con nào biết mẹ giờ mạnh không
Kể từ muôn dặm ruổi dong
Nắng hăm nổi nhớ, mưa dầm niềm thương
Mẹ già sáng nắng chiều sương
Mà con thì mãi bên phờng lao đao
Nhìn điều đuổi bắt mây cao
Ước chi mình cũng như màu phù vân
Để về quỳ mọp dưới chân
Rằng con nhớ mẹ vô vàn mẹ ƠI
Thế nào nước mắt mẹ tôi
Cũng lặn xuống má thay lời nói yêu
Dù tôi nhớ mẹ rất nhiều
Không bằng mẹ nhớ – dám liều thân đi
Bạt ngàn mỗi cánh thiên di
Bên nhà mẹ khóc con đi không về
Vu Lan nữa sống xa quê
Gió ƠI cho gửi thương về mẹ tôi./.

Thủy Lâm Synh

Một mùa Vu Lan 1995

MỘT GÓC BÌNH YÊN

*Em hãy ngồi nghe ta hát hết
Một bản tình ca của cuộc đời
Trăng đã lặn rồi sau đỉnh núi
Đèn tim ta thắp hết canh thời*

*Bài ca này ta viết cho em
Vi mai khoảng cách sẽ dài thêm
Bàn tay nắm quá, tình xa quá
Mai gặp đôi khi chẳng dám nhìn*

*Thời hãy nín đi – em đừng khóc.
Có buồn chẳng tránh nỗi chia ly
Vấn vương chỉ để tơ chùng xuống
Lệ mừng hay lệ buổi vu quy*

*Cũng tại nơi đây gặp buổi đầu
Em thề yêu mãi đến ngàn sau
Để ta xây mãi bao nhiêu mộng
Nay mộng trôi theo một biển sâu*

*Em hãy ngồi nghe ta hát hết
Tiếng đàn rời rạc phím tơ lơ
Ngày mai đây sẽ xa xôi lắm
Hò hẹn trăm năm cũng hết rồi*

*Ai trách chi thuyền lái đã theo
Bến xưa không giữ nổi tay chèo
Cũng xin một góc bình yên đó
Để mộng vuông tròn khi bỏ neo.*

Thủy Lâm Synh

Đêm ở làng - Bằng Bá Lân (1940)

Chùa xa chuông khóc ngày tàn,
Chiều như muôn giải lụa vàng thướt-tha.
Lưng trâu mục-tử vang ca,
Lời thơ tự mấy đời qua lưu truyền.
Vừa nghe tắt giọng êm-đềm,
Ngọn tre treo mảnh trăng liềm mới lên.
Mấy cô hàng xén về đêm
Dưới cây đòn gánh cong mềm bước mau.
Làng tre cổng kín từ lâu,
Trong sương chó sủa bớt mau. Im dần...
Trời khuya trăng thức tàn-ngàn,
Lòng tơ bao gái cũng gàn như trăng

Night in the Village by Bằng Bá Lân (1940)

Translated into English by **Hương Cao Tân**

Distant pagoda's bells are ringing mourning the day that is dying,
The evening is like ten thousand golden silk bands so lissome in flowing.
On a buffalo's back, the herdsman is loudly singing poems
Poems that have transmitted through many generations.
When the tender voice is just stopping its sound,
Then the quarter moon is just climbing on the bamboo branch now.
There are some female vendors of the night coming
Their laden loads of goods bend their shoulder scale poles in the walking.
The village bamboo gate has shut for a long time already
The sounds of dog barking are diminishing. Fading slowly ...
The moon seems to be stunned and at a loss in the night,
The heart of a young girl is similar; both are nearly of the same kind

Công Cha Như Núi Thái Sơn

Công cha như núi Thái Sơn
Câu thơ ấy thuộc từ thời tằm bé
Nay nhắc lại mà lòng như ứa lệ.
Đất nước tôi dẫu bể nửa đời người
Tôi lên mười đất nước đã chia đôi
Những bà Mẹ Bắc Kỳ ào ạt tới
Kể từ đó cuộc đời như đổi mới
Nhưng khắp nơi vẫn khói lửa lẫm than
Những chàng trai không một tiếng phàn nàn
Vào trận địa như đi vào cuộc sống!

Con sinh ra chưa kịp xây đắp mộng
Chưa gặp cha, con đã chẳng còn cha
Mẹ dạy con mà nước mắt chan hòa
Cha yêu mẹ, yêu con, yêu đất nước
Vi phạm sự cha quyết không lùi bước
Lấy thân mình để đền nợ non sông.

Con bây giờ coi như tạm thành công
Có dân chủ có tự do phát biểu
Nhưng nhiều lúc lòng con như chột hiểu
Mẹ tại sao bỏ nước chạy sang đây?
Cha làm sao mất giữa tuổi thơ ngây?
Nghe con hỏi lòng Mẹ đau như cắt
Con yêu ả, giá tự do tuy đắt
Không tự do ta chẳng thể là người
Ngày Của Cha, cháu nhỏ đẹp môi cười
Mẹ sung sướng vì chúng ta được sống
Chỉ dân chủ với cha là giấc mộng
Con viết vào bài vị để thờ cha.

HUỆ THU

Dad's Merit Is Like Mt. Everest

“Dad’s merit is as immense as Mount Everest!”
That verse since a child I had known with zest,
But now heard again makes tears start to my eyes.

My country has been half of my life in hard times,
Partitioned in two when I was just ten years of age.
The mothers poured from the North in a critical
stage
And thenceforth began in the South to revive;
But everywhere anguish continued from war to
derive:

The young men with neither complaint nor regret
Rushed into the battlefields, their hopes on life set.

You were born, not in time yet to build dreams
rather,
Not seeing your father yet, you already had no
father.
I your Mom brought you up, in tears educated you
kid:

Dad loved me, loved you – and loved Vietnam
sacred,
Fulfilling his duty, not yielding an inch of ground
Using his body to pay his debt to the country bound.

Now that you might be said to have got some
success
Enjoying democracy, liberty, being free to express,
Yet sometime in your innermost you suddenly
understand
Why I your mother had to leave home for this land!
I surely felt heart-broken – my deep grief increased
When as a child you naïvely asked why Dad
deceased.
Oh my child, Freedom has its though high price,
But without it we cannot be human beings so nice.
On Father’s Day, watching the smile of each of your
chit
I am happy because we are able to live a life fit.
The word Democracy with Dad was such a dream:
Write it on his votive tablet to honor him as we
mean.

Translation by THANH-THANH

KỶ HOA

Kỳ hoa sống ẩn trong rừng
Hương thanh vời vợi cho lòng ai say
Gương nga soi chiếu dao đài
Tơ ngà dịu sáng trải dài hiên trắng
Nụ hoa sương đọng long lanh
Đẹp như giọt lệ vĩnh hằng giáng tiên
Xa đưa tiếng hát đào nguyên
Hay dòng suối nhạc triền miên ngọt ngào
Nhẹ bay muôn cánh hoa đào
Hương hoa vời vợi thấm vào tim ai
Hồn lâng lâng giữa tỉnh, say
Trên đôi cánh Mộng vượt ngoài thế gian
Bồng bênh mây trắng non ngàn
Tiếng thơ nào vọng trong làn khói sương...

vương thanh

Gathering in the Eastern Sea / Hội Trùng Dương

by **Phạm Đình Chương**

English translation by **Vuong Thanh, 2023**

Eastern Sea, Eastern Sea, Eastern Sea...

Eastern Sea ... In this distant place, there are three rivers flowing towards the Eastern Sea, with the excitement of family reunion. Facing boundless waves on returning, the land's joys and sorrows converge at the Gathering in the Eastern Sea. Waves surge unceasingly, waves crashtowards the far horizon, like countless new emotions, like human efforts admist Life's challenges.

The Voice of the Red River:

This evening, flowing towards the vast ocean, there's me, Red River, with waves rising over the root source. Basking in the peculiar sunlight on the sandbanks, there are distant villages awaiting a gathering of fishermen. Days go by, young men and women live joyfully in this land, year-round, with men tilling and women sowing the rice fields.

From upstream, the water flows to the midlands, embracing vast fields by the side of people laboring in brown attire.

Hey... Resting my head on the Lào Cai - Việt Trì line, I lie down, my hair stretching along the long sandy shore, my dreaming soul reaches out to Thái Bình and Sơn Tây. Hey... I still remember the day people set out to risk their lives to protect the fertile fields from invaders, and brought back glory to adorn the Red River.

Dreaming, a spring of glory for our country, a someday when everywhere sheds away sorrows and people achieving greatness.

The Voice of the Perfume River:

From the Central region, an echo of the voice of a young and beautiful maiden, named Perfume River. Each night, she stirs the golden moonlight and lament. "Hey... Passing through Đông Ba Market's bustling scenes, by the Vân Lâu's dock with many boats deeply anchored. Hey, hey..... My homeland is very impoverished. During winter, lacking clothes, during summer, lacking food. Heaven's fury, flooding annually, oh dear, inflicting great misery over the land, flooding Thuận An to merge with the vast sea. Hey, hey.....

Hey... When will the war ceases, ending the tragic cycle for the Central region, so I can sing a joyous song.

Days of joy when the war ends, with mothers cradling newborns, and villagers bustling to welcome the long-away soldiers home. With mixed feelings of sorrow and joy, amidst laughter and reunion.

The Voice of the Mekong River:

River water rises high, fish swims hesitantly.
The green water's sheen reflects coconut trees.
Returning to the land of Đồng Nai, there's the Mekong River.
Flowing strongly, supporting the lives of Southern people.
One morning, I set sail from Vĩnh Long, smiling,
And Cần Thơ, Long Xuyên, fragrant with ripe rice meadows.
Life on the boat, docking at the pier,
Living contentedly in the rural land.
Behold, the sun loves the people, drying the paddy fields.

Evening arrives. Hey, hey, hey, hey.
Splitting bamboo to craft flutes,
across the Mỹ River, there will come a day... when I meet you.

Oh hey, heading out to the open sea,
Eastern Sea... Three regions, three sisters, but united with Love.
Meeting under the sky of the East Sea, forging a sisterly bond.
Promising each other: Merging waves that span throughout this world,
and help countless people fighting for freedom,
for the peace and prosperity of our homeland for future generations.
Now, my heart and mind vibrant like a poet's verse.
The Gathering in the Eastern Sea, our hands holding tightly, shouting together:
Building a season of glory, a land of the free.

Hội Trưng Dương - Phạm Đình Chương

Trùng dương, trùng dương, trùng dương ...

Trùng dương ... chốn đây ngàn phương, có ba dòng sông cuốn xuôi biển Đông nhắc câu chờ mong. Về khơi sóng muôn triền tới, nước non buồn vui đây hội trùng dương đây vui. Sóng muôn triền tới, sóng xô về khơi, như muôn tình mới, vượn sức người dựng giữa đời.

Tiếng Sông Hồng

Chiều nay nước xuôi dòng đại dương có em tên sông Hồng dâng sóng tuôn trên nguồn. Vẫn vợ nấng quái vượn trên phù sa có những cô thôn mờ xa đón bầy dân đánh cá. Ngày qua trai gái sống vui một miền, quanh năm anh cuốc em liềm vun xới ruộng mùa lúa chiêm.
Từ thượng du nước trôi về trung châu, áp ôm đồng ruộng sâu bên người áo nâu dãi dầu.
Hò ơi Gối đầu trên Lào Cai Việt Trì, em nằm tóc xõa bãi cát dài thả hồn mơ tới Thái Bình qua Sơn Tây. Hò ơi Nhớ ngày nao dân chúng lên đường đem thịt xương ngăn giữ nường đồng đem vinh quang thấm tô sông Hồng.
Nằm mơ, xuân vinh quang, trở về, cho non sông, là ngày nao nơi nơi trút sạch buồn thương là ngày em mơ duyên người lập công.

Tiếng Sông Hương

Miền Trung vọng tiếng, em xinh em bé tên là Hương giang, đêm đêm khua ánh trăng vàng mà than. Hò ơi, phiên Đông Ba buồn qua cửa chợ, bến Vân Lâu thuyền vó đơm sâu. Hỡi hò, hỡi hò. Quê hương em nghèo lắm ai ơi, mùa đông thiếu áo hè thời thiếu ăn. Trời rặng, trời hành cơn lụt mỗi năm à ơi, khiến đau thương thấm tràn, ngập Thuận An để lan biển khơi, ơi hò ơi hò.

Hò ơi..... Ai là qua là thôn vắng, nghe sầu như mùa mưa nắng cùng em xót dân lều tranh chiếu manh.

Hò ơi..... Bao giờ máu xương hết tuôn tràn, quê miền Trung thôi kiếp điêu tàn cho em vang khúc ca nồng nàn.

Ngày vui, tan đao binh, mẹ bỗng, con sơ sinh, chiều đầu xóm thôn xao đón người trường chinh. Ngậm ngùi hân hoan tiếng cười đoàn viên.

Tiếng Sông Cửu Long

Ồ ồ ồ Đây Miền Nam

Nước sông dâng cao cá lội ngù ngờ

Nước xanh xanh lơ bóng in cây dừa

Về về đây miền Đồng Nai có Cửu Long

Cuộn chảy dâng trời Nam mạch sống

Một sáng em ra khơi Vĩnh Long vui cười

Và Cần Thơ, Long Xuyên lừng hương cau lúa chín

Đời vươn lên thuyền ghé bến

Sống no nê dân quê một miền

Kìa nắng thương dân đây nắng khô đồng lầy

Chiều chiều tới. Hò lơ hò lơ, hò là hò lơ

Chẻ tre bện sáo cho đầy, ơ băng ngang sông Mỹ có ngày . . . gặp em

Ồ hò ơi ra . . . biển khơi

Trùng Dương . . . Ba chị em là ba miền nhưng tình thương đã nối liền

Gặp nhau bên trời biển Đông thăm duyên

Hẹn nhau. Pha hòa sóng lan bốn phương trời, đem tự do tranh đấu bao người, cho quê hương ấm no muôn đời

Giờ đây bao tâm tư, rộn ràng như câu thơ

Hội Trùng Dương tay tay xiết chặt cùng hô

Dựng mùa vinh quang hứa đời tự do

BAN THẮNG LONG hợp ca năm 1954:

<https://www.youtube.com/watch?v=dIrfFaOJ6pnk>

CHIỀU THƠ

(để tặng thi hữu trên các diễn đàn xướng họa)

Trải chiều thơ mời họa vận chơi
Phong lưu thượng đẳng nhất trên đời
Gom mây tám hướng vào xây mộng
Góp gió mười phương lại viết lời
Mặc khách tao nhân đều hơn hở
Đệ huynh tứ hải thấy vui tươi
Văn chương vốn dĩ không bờ chẵn
Tự vượt lên cao vút ngất trời.

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

Mây bay quanh hồn tím ngắt
Rừng rưng tím nhỏ dại khờ
Một lần yêu là mất mát
Còn ai đâu để đợi chờ?

Gió vẫn cứ gào thê thiết
Trên đồi thông vắng đầu hiu
Người về nơi xa biên biệt
Đâu đây vọng tiếng chim kêu.

Nguyễn Mây Thu (30-08-2023)

TỰU TRƯỜNG

Nao nức làm sao buổi tựu trường!
Sáng nay trời còn mờ hơi sương,
Ngọn gió đầu thu phơn phớt lạnh,
Rủ bạn chờ nhau trước cổng trường.
Lòng trẻ tung tăng vui hớn hờ,
Ba tháng hè qua đã chán chề.
Bút mực, áo quần, cùng sách vở...
Tất cả đều thay mới, thích ghê!
Lớp học hôm nay vẽ đủ màu,
Phấn bảng, mùi hương ủ đã lâu.
Chỗ ngồi, chắc sẽ thay nơi khác,
Có còn người bạn cận kề nhau?
Thầy giáo hôm nay trông dễ thương,
Lòng thêm vui với buổi tựu trường.
Tự hứa năm nay chăm gắng học.
Bạn, thầy, cha mẹ... sẽ yêu thương.

Nguyễn Mây Thu (30-08-2023)

TIẾC CHI TÌNH XƯA

Lá vẫn cứ rơi đều đặn
Thời gian cuốn tuổi thơ đi
Yêu dấu cứ hoài hực hững
Tình xa xưa tiếc mà chi!

NGỠ NGÀNG

Cây viết gãy
Làm sao hay?
Cuộc tình lỡ
Có ai ngờ?
Lá thu úa
Tình thu xưa
Kỷ niệm cũ
Tháng năm thừa.
Còn nuôi tiếc
Tình tha thiết
Nhìn thu sang
Lòng ngỡ ngàng
Chào vĩnh biệt
Người tình xa
Bóng mây qua
Chiều thu xa...

Nguyễn Mây Thu (30-08-2023)

Tình đầu đầy vui

Hai đũa hai vàng trắng soi,
Yêu nhau từ thuở tròng khơi giang hà.
Mù trời, mịt đất, mưa sa,
Trao nhau hò hẹn, mặn mà tình đôi.
Ước mơ dẫu có xa xôi
Buồn vui xin được một đời thủy chung.
Đó đây vang khúc mười thương,
Đã nghe bao nỗi vấn vương khôn cùng.
Cho nhau lời hứa, lời mong,
Nghìn sau giữ lấy nụ hôn tình đầu,
Ái ân, ân ái xôn xao,
Nhớ chẳng câu hát ví dầu đầy vui.
Dù cho bè dạt hoa trôi
Ba sinh hương lửa, khóc cười có nhau.

Tuệ Trung

Ru Nắng Chiều Hạ Vàng

Giọt nắng lung linh thấp hạ vàng
Khung chiều dịu vợi bóng mây lan
Pha nồng bền cũ vời câu hát
Ủ ngọt sông xưa đắm tiếng đàn
Xót buổi xa bờ niềm uất ghen
Đau ngày biệt xứ nỗi sầu mang
Bao mùa Phượng nở hồn hoang vắng
Khúc nhớ ru tình quyện nhạc vang

Minh Thúy Thành Nội

Ngôi Nhà Huế

Tôi ở trời ni nhớ đất tề
Online trang Huế dễ thương tề
Nhờ người sáng lập nên tình nghĩa
Giúp thỏa niềm vời nhớ nghĩ về

Chị kể quê hương đất nước mình
Hương Giang vẫn mát gọi bao tình
Trường Tiền xuôi ngược dòng xe chạy
Áo tím tóc thề bước nhẹ xinh

Bạn nhắc sương mù mỗi sớm mai
Chuông ngân Diệu Đế những đêm dài
Nắng đời Vọng Cảnh rơi êm ái
Lá Trúc Nguyệt Biểu rụng bám vai

Anh viết chuyện xưa, chuyện Nội Thành
Có hàng cây mát rợp trời xanh
Tình nhân diu lối vàng hoa cải
Huế đó em ơi dệt mộng lành

Lê Lợi, ga chiều, Hưng Đạo xưa
Hình xem xúc động tả rằng vừa
Thương ai nỗi kết ta gần gũi
Gởi trái tim đầy quý ...dạ thưa

Tiếp đọc online gọi dạt dào
Đêm hồn thao thức biết là bao
Huế ơi! dấu phải đời tan tác
Có Huế online mở lối vào

Minh Thúy Thành Nội - Tháng 8/2023

NGẮN NGƠ

(Thể Chiết Tự)

Nét bút LỆ TRANG chợt hững hờ

Đêm về Lạnh lạnh lối vào mơ

Bên tai Êm ái lời ru nhẹ

Ngoài ngõ Thênh thang bóng nguyệt mờ

Nhạn vẫn Rong chơi miền ấm áp

Người vừa An nghỉ chốn hoang sơ

Và em Ngỡ lạc nơi rừng vắng

Khản tiếng Gọi hoài trong ngắn ngủi!

Thy Lệ Trang

TÂM TÌNH CÙNG BẠN

Tôi suốt một đời say với thơ
Từ khi trắng tóc đến trắng mờ
Thuở còn xanh tóc nay đầu bạc
Hạnh phúc trong đời thơ với mơ

Tôi bước đi từ những khổ nghèo
Từ đôi tay trắng từ thương yêu
Của tình Cha Mẹ cùng anh chị
Chập choạng vào đời chỉ bấy nhiêu

Trên bước đường đi lắm nhọc nhằn
Đường này lối nọ bạn sơ thân
Cùng tình huynh đệ đời quân ngũ
Hạnh phúc trong tôi những bước chân

Sau bảy mươi lăm, thay đổi đời
Thăng trầm thế sự nực cười thôi
Tôi tù cải tạo mười Thu lễ
Thao thức đêm buồn lệ muốn rơi

Tôi viết tâm tình mười khổ vui
Nói sao cho hết phận con người
Tù Tây tù Việt đau cùng sót
Cơm sắn khoai ngô ném đủ mùi

Chữ nghĩa thơ tôi không dị thường
Yêu đời nên thích cõi văn chương
Tìm em tìm bạn tìm tri kỷ
Giữa chốn chợ đời lắm nhiễu nhương

Mãi miết chi hoài chữ nhục vinh
Được thua nhân thế nắm buông tình
Nghĩ suy nhiều cũng lòng thêm bận
Sau trước cuộc đời tử với sinh

Cuối đời tôi có bạn tri âm
Tại xứ mưa xanh ngàn dặm gần
Em vẫn cùng tôi chung lối mộng
Làm thơ cho đến hết trăm năm

Đời đầy đưa tôi đến với tình
Trên đường thiên lý cõi mông mênh
Tôi đem tâm sự thơ đàn trải
Nếu có lời nào của ngông nghênh

Thì xin bè bạn của hôm nay
Thơ cả một đời có dở hay
Bình dị hay là thơ bác học
Chiếu trên chiếu dưới cũng qua ngày.

Hoa Văn 08/18/2023

Mùa Thu ở New Hampshire, USA – October, 2017 - Ảnh: PAD

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức: **“CÒN MỘT BUỔI CHIỀU”**

Nhạc & lời: **Từ Công Phụng**; Tiếng hát: **Tâm Hảo**

<https://www.youtube.com/watch?v=eG1vBt1zMpA>

“...Làm sao anh biết trời mùa Thu cứ rơi rơi hoài

Giọt nước mắt muôn đời làm rét mướt hồn anh ...”